

Posterne. Naar de Herrer, hvad jo de fleste af dem gjøre, vide, hvad en Best koster, og hvad det overhovedet koster at holde Rjoretst, og at Kullene ere stegne i det Mindste med 100 pCt., saa behøver jeg ikke at frygte for, at De skulle blive forskrækkede, naar jeg siger, at disse Udgifter i Forbindelse med en noget større Løn til Landpostbudene ville andrage omtrent 70,000 Rd. Deraf er allerede Noget tilstede, idet det har været nødvendigt at forhøje baade Priserne for Bogmændene, og ogsaa paa sine Steder Udgifterne til Brevbærerne og Brevsamlerne; der er i hvert Tilfælde et Suk, som gaar igjennem Alle, om at faae en noget højere Løn end den, de have, og som efter Nutidens Fordringer maa siges at være halvt uanstændig.

Jeg tror nu at have gjort Rede for, at jeg ikke er i Stand til at følge det ærede Udvalgs Flextal; jeg tør ikke paatage mig Ansvar for at tilveiebringe en saadan Status i Postvæsenet som den, der vil følge deraf, og jeg har endnu det Haab, at de Herrer ville betænke sig adskilligt paa, om de ville følge med. Jeg kan saameget mindre indlade mig derpaa, som jeg er i det heldige Tilfælde at kunne undvære Loven; thi, vil man ikke hjælpe mig med at faae en forstandig Ordning indført, som jeg kan tage imod — og jeg maa her sige, at jeg har været meget villig til at forhandle paa det Grundlag, som Mindretallet opstiller — er jeg nødsaget til at benytte Myntloven, der giver mig Ret til at reducere eller omskrive Skillingsberegningen saaledes, som Mindretallet har foreslaaet, og jeg vil da anse mig for nødsaget og forpligtet til at bidrage Mit til, at dette Lovforslag, der vilde faae en saadan Stikkelse, ikke nogensinde kommer ud som Lov. Jeg tror ikke, at Flexallet gjør sig fortjent af Staten eller af Postvæsenets Udvikling ved at have stillet et Forslag af den Bestaaffenhed som det her stillede, der gjør mig det umuligt at forhandle med det. Idet jeg har erklæret mig villig til at forhandle paa det Grundlag, som Mindretallet har stillet, ville de Herrer indse, at de ved at følge Flexallet afskære sig Muligheden af at faae de andre Forbedringer, som ved denne Leilighed kunde opnaas som Æquivalent for de 1 $\frac{3}{4}$ Ore, som der er Spørgsmaal om at sætte Tægen op med.

Ordføreren: Ja, dersom alle de Beregninger og Fordringer holdt stik, som den ærede Minister omtalte og opstillede, frygter jeg for, at vi ikke alene kom til at gaa til 10 Ore, men snarere til 15 og 20 Ore o. s. v. pr. Brev. Den ærede Minister siger vel, at han er villig til at forhandle paa Mindretallets Grundlag, men dermed menes selvfølgelig, at de 10 Ore for Brevporten skulde blive staaende, hvilket efter min Mening vil bidrage til at gjøre Myntloven saa forhadt i Publikum, at jeg ikke tror, at dette Thing vil være med til at vedtage et saadant Forslag. Man siger, at

dersom vort Forslag bliver vedtaget, faae vi en Omstrukturering efter Myntloven, men der staaer jo det Samme, som Mindretallet foreslaar, saa ved Vedtagelsen af Mindretallets Forslag især der ingen Forandring. Men de Beregninger, som den ærede Indenrigsminister opstillede, holdt efter min Opfattelse ikke Stik, og dem har Udvalget for længe siden kjendt, uden at det har kunnet rolle Flexallets Stilling. Den ærede Indenrigsminister gaar hele Tiden ud fra at tale om nye Dampskibe, Forhøielse af Embedsmændenes Løn, nye Udgifter ved Landpostvæsenet o. s. v., men han glemmer at tilføje, at disse Forhøielser have vi havt længe, i al den Tid vi have havt Postvæsenet; hvorledes er Budgettet ikke steget fra 1850 til den Dag idag? Den ærede Minister glemmer ogsaa at tilføje, at Indtægterne ogsaa forøges i den samme Grad, i det Mindste har det holdt Stik indtil den Dag idag; der er jo stet en Stigning i Indtægterne af Pengepostforsendelser, Pakkepostforsendelser, Brevforsendelser o. s. v. i samme Grad, som Udgifterne ere stegne (Modsigelse af Indenrigsministeren). Det viser selve Budgetterne fra de foregaaende Aar. Den ærede Minister kom endogaa til et Understud af 250,000 Rd., rigtignok ikke efter vort Forslag, men efter Noget, som kunde være eller muligvis ikke være i en fjern Fremtid som Nedsættelse paa Postoudgifter til Udlandet o. s. v., men, skulle vi mærke, at det blev saa galt, som den ærede Minister fremhævede, saa haaber jeg, vi standsede og gif ikke ind paa yderligere Nedsættelser, saa her kan han være ganske rolig for; at Understudet ikke strax løber op til 250,000 Rd. Ministeren kom til den meget ugunstige Stilling, som han har indtaget til vort Forslag, ved, idet han opgjorde Balancen, at sige, at der skulde være Renter af de Værdier, som han paastod, Staten havde bestøttet til Postvæsenet; det er mig meget vel kjendt, at efter hans Opgjørelse af Værdierne skulde de være 1 Million værd, men jeg har ikke set det godtgjort, og jeg tror ikke, at det skal kunne godtgjøres, at der ikke findes en stor Mængde, der er udredet af Postvæsenets ordentlige Indtægter. Noget er ganske vist udredet til Telegrafvæsenet, som jo gaar ind under samme Paragraf som Postvæsenet, men jeg tror ikke, at Postvæsenet skal bøde derfor. Den ærede Minister kom endvidere til sin ugunstige Beregning derved, at han vilde have, at Statsmyndighederne overhovedet, og de kommunale vel med, skulde have Portofrihed paa det korresponderende Publikums Regning, men det ærede Medlem for Viborg (Ankjer) mente, at det var naturligvis ikke den paagjældende Embedsmand, som fik den Fortjeneste, men det gif ud over Staten (Ankjer: Ja, naturligvis!). Nei, det gaar ud over det korresponderende Publikum; er det billigt? Jeg mener altsaa, at det ikke kan oplyses, at disse Værdier af 1 Million ere bestødede